

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2026-285

10.3.2026

If Skadeforsikring NUF

Ulykke

Trafikkulykke – vmi – foreldelse – tilleggsfrist – fal. § 18-6 – fl. § 10.

Forsikrede var involvert i en trafikkulykke med en lastebil i 2003. I etterkant av ulykken erkjente forsikringsforetaket for lastebilen ansvar, og forsikrede fikk beskjed om at eventuell varig medisinsk invaliditet som følge av skaden kunne gi rett til utbetaling under forsikredes fører- og passasjerulykkesforsikring. Forsikrede tok ikke kontakt med foretaket igjen før i 2014, da hun ba om å få tilsendt sakens dokumenter. Foretaket informerte da om at et eventuelt krav under dekningen var foreldet. Samme år ble det i nevropsykologisk test notert plager som debuterte gradvis etter trafikkulykken, men vmi ble ikke fastsatt før ved en senere test i 2018. Forsikrede tok kontakt med foretaket på nytt. Foretaket fastholdt at kravet var foreldet. Saken reiste spørsmål om forsikredes krav var foreldet. Nemnda bemerket at forsikringstilfellet var selve ulykken i 2003, og at 10-års fristen derfor utløp i 2013. Kravet var derfor foreldet da forsikrede først kontaktet foretaket i 2014. Ettersom forsikrede kort tid etter ulykken fikk beskjed om forsikringen, var det ikke grunnlag for tilleggsfrist. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var innblandet i et trafikkuhell i april 2003. Av skademeldingen 30.7.03 fremkommer at forsikrede var fører av en personbil og kjørte på motorveien, da en lastebil byttet felt over i hennes kjørefelt. Forsikrede kjørte av veien for å unngå å krasje med andre biler. Skadene på forsikredes bil ble anslått til i overkant av kr 155 000.

Av brev fra If til forsikrede 21.7.03 fremkommer at annet foretak (foretak B), som forsikret lastebilen, hadde erkjent ansvar og at If hadde bedt dem kontakte forsikrede for videre behandling av personskadesaken. Videre fremkommer:

Om skaden skulle medføre varig medisinsk invaliditet, kan din fører- og passasjerulykkesforsikring hos oss komme til utbetaling.

I e-post av 13.5.05 opplyste foretak B til If at forsikredes tidligere advokat hadde gitt beskjed om at hun ikke lenger representerte forsikrede ettersom hun ikke fikk kontakt med forsikrede. Av e-post fra foretak B til If av 23.9.05 fremkommer at foretak B fortsatt ikke hadde hørt noe fra forsikrede, og derfor lukket saken.

Etter dette, var det ingen kontakt mellom forsikrede og If før 29.4.14, da forsikrede kontaktet foretaket på telefon og ba om å få tilsendt sakens dokumenter. Forsikrede sendte deretter e-post til foretaket 1.5.14 og etterlyste dokumentene samt:

Ber med dette om å kunne få gjennoppta skadesakene i fm trafikkulykke [...].

Foretaket opplyste i brev 5.5.14 at et eventuelt krav under førerulykkesforsikringen var foreldet. Det vedla også kopi av dokumentene.

I nevropsykologisk test av 31.10.14 fremkommer det at forsikrede hadde plager med hukommelse, som «debuterte gradvis etter ulykke i 2003».

Forsikredes advokat kontaktet foretaket i 2016 med anmodning om rettshjelpsforsikring i forbindelse med tvist med foretak B.

Nevropsykologisk spesialisterklæring av 4.6.18 konkluderte med posttraumatisk hjerneskade, PTSD, samt kroniske smerter som følge av ulykken i 2003. Varig medisinsk invaliditet ble vurdert til 30 %.

Forsikrede sendte en ny henvendelse til foretaket 1.12.19 og 30.12.19. Forsikrede ba på ny om dokumentene 29.1.20. Foretaket opplyste 11.2.20 at skadetakst og foto av bilen var makulert, da det var lenge siden hendelsen.

Det ble avgitt tilleggserklæring fra nevropsykolog 19.9.22 som i hovedsak skulle avklare et råd om henvisning til psykologisk behandling. Erklæringen viste til konklusjonen i de tre foregående rapportene.

Forsikrede tok på ny kontakt med foretaket 16.11.23 og ba om å få tilsendt forsikringsavtalen for 2003. Foretaket svarte 29.11.23 at forsikringsdokumentene ikke lenger var tilgjengelige. Videre fremgikk:

Bilen hadde den lovpliktige ansvarsforsikringen, førerulykkesforsikring og trolig kasko. Førerulykkesforsikringen ble foreldet 10 år etter ulykken, og vi har tidligere informert deg om dette.

Rettshjelpsforsikringen tilknyttet bilforsikringen fikk vi henvendelse fra advokat om i 2016 og 2019, hvorav vi i e-post sendt din advokat 7. august 2019 opplyste at rettshjelpsdekningen ble avslått fordi meldefristen var oversittet. Vedlagt følger e-post som ble sendt din advokat 7. august 2019 vedrørende rettshjelpsforsikringen.

Alle dokumenter vedrørende personskaden hos oss ble sendt deg mai 2014. I dag er dessverre også disse dokumentene makulert. For ordens skyld vedlegges e-post sendt deg 2. januar 2020 vedrørende personskadesaken fra april 2003, samt kopi av brev sendt deg 5. mai 2014 hvor vi informerte om at førerulykkesforsikring.

Forsikrede sendte ny henvendelse til foretaket 17.4.25 og vedla spesialisterklæring av 4.6.18, og ba om at saken ble vurdert på nytt. Foretaket viste i svar til forsikrede 6.6.25 til tidligere korrespondanse og informasjon i saken, og informerte om at eventuelt krav under førerulykkesforsikringen var foreldet.

Klage til Finansklagenemnda kom inn 6.6.25.

Forsikrede har i det vesentlige anført at hun har krav på utbetaling av førerulykkesforsikringen. Kravet er ikke foreldet. Forsikrede hadde en gyldig forsikring da hun ble skadet, og medisinsk invaliditet er godt dokumentert. Ettersom medisinsk invaliditet ikke kunne dokumenteres før i 2018, kan forsikringstilfellet heller ikke anses å ha inntruffet før dette.

Hverken If eller helsevesenet sørget for at forsikrede fikk nødvendig medisinsk behandling eller skadeoppfølging. Dette representerer grov svikt i skadebehandlingen og det er derfor grunnlag for tilleggsfrist, jf. foreldelsesloven (fl.) §§ 9 og 10, samt HR-2015-934. Fristreglene må også ses i sammenheng med foretakets veilednings- og lojalitetsplikt etter fal. §§ 4-1 og 8-1. Det følger av fl. § 10 at fristen ikke kan begynne å løpe før forsikrede fikk eller burde skaffet seg «nødvendig kunnskap» om kravet. Ettersom forsikrede ikke kunne forutse eller bevise skadeomfanget før i 2018, hadde hun ikke den nødvendige kunnskapen før dette. Uansett er det nok for å utløse tilleggsfrist etter fl. § 10 at forsikrede grunnet helsemessige forhold ikke forstod rekkevidden av sitt krav.

Tidligste tidspunkt for start av foreldelsesfristen er 2018 da invaliditetsgraden ble endelig fastsatt og forsikrede har da reagert godt innenfor både ti- og treårs fristen. Meldefristen er ikke oversittet, skademeldingen ble sendt kort tid etter ulykken.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at kravet er foreldet. Den absolutte foreldelsesfristen i fal. § 18-6 er 10 år. Aktuelle forsikring er en ulykkesforsikring, og forsikringstilfellet er da selve ulykken, jf. «Forsikringsavtaleloven med kommentarer» s. 719. Foreldelsesfristen utløp derfor ved utgangen av 2013.

Fristen kan forlenges etter § 18-6, 3 ledd, dette forutsetter at forsikrede har meldt kravet. Forsikrede har ikke meldt kravet til foretaket før foreldelsesfristen utløp, jf. Rt-2014-1272 avsn. 36. Da foretaket mottok henvendelse fra forsikrede i 2014, var kravet allerede foreldet.

Kravet er også foreldet etter treårsfristen. Forsikrede fikk senest ved tidspunktet for spesialisterklæringen i 2018 tilstrekkelig kunnskap, og tok ikke fristavbrytende skritt før i 2025.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om forsikredes krav er foreldet, jf. fal. § 18-6, eventuelt om det er grunnlag for tilleggsfrist etter fl. § 10.

Sekretariatet ga ikke forsikrede medhold. Etter sekretariatets syn dreide det seg om en ulykkesforsikring, og forsikringstilfellet var selve ulykken i april 2003. Tiårsfristen etter fal. § 18-6 begynte derfor å løpe fra ulykkestidspunktet, jf. 2025-972, og utløp i 2013. Kravet var derfor foreldet da forsikrede først kontaktet foretaket i 2014. Det var ikke grunnlag for tilleggsfrist etter fl. § 10 på grunn av uvitenhet om forsikringen, da forsikrede kort tid etter ulykken fikk beskjed om førerulykkesforsikringen, samt at hun i tilfelle varig skade kunne ha krav på utbetaling under denne.

Nemnda slutter seg til sekretariatets begrunnelse.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant), og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).